

-V I C T O R Y-

Representant for den fri norske presse.

22. feb. 1944

2. årgang

VESTERFRONTEN: De siste 48 timer har de allierte flystyrker hamret løs mot den tyske flyindustrien. Natt til søndag, angrep R. A. F. Leipzig; 2300 t. bomber ble sluppet. Søndag gjorde amerikanske fly sitt største dagslysangrep hittil mot Tyskland. Flyfabrikker i nordvest-Tyskland ble angrepet. Bombe-flyene var eskortert av engelske, og allierte jegerer. Under de heftige flykamper som utspant seg, ble 126 tyske fly skutt ned, mot tapet av 24 allierte fly.

Natt til mandag angrep R. A. F. Stuttgart med 2000 t. bomber. Store brander ble iakttatt. I Stuttgart ligger de store Bosch-fabrikkene, som leverer elektrisk utstyr for fly. Andre mål i Tyskland ble samtidig angrepet. Bare 10 fly savnes fra disse operasjonene. Mandag fortsatte amerikanske angrep i like stor målestokk som dagen før. Det var tydelig at det tyske jegerforsvar var gått trett. Merkelige opplysninger foreligger ennå ikke.

5 tyske fly ble skutt ned under svake angrep mot England mandag.

Det 9. amerikanske flykorps som er overført fra Middelhavet til England, har vært i aksjon over nord-Frankrike søndag og mandag.

ITALIA: Lørdag morgen begynte 6 tyske divisjoner et kraftig angrep mot Anzio-bruket. Lokal framgang ble eliminert ved motangrep. De tyske tap var overveldende; flere hundre fanger ble tatt. I Cassino fortsetter gatekampene.

Store allierte flystyrker har angrepet tyske jernbaner, og tatt del i markstridene. 1000 fly-utfall ble foretatt søndag.

MIDDELHAVET: Tyske ubåter som har forsøkt å forsere Gibraltarstredet er blitt angrepet av engelske sjøstridskrefter. 3 ubåter er blitt senket, og flere andre skadet.

Allierte fly fra baser i Mellem-Østen har angrepet og senket 3 tyske transportskip.

RUSSLAND: Der meldes om en ny russisk offensiv i Dneprbuken. Russerne har tatt 50 stader, og rykker inn i Krivoj Rogs forsteder. Der pågår nå voldsomme gatekamper.

Den russiske fremmarsj mot Pskov fortsetter. Jernbanestasjonen Dno, midt mellom Staraja Russa og Pskov er falt.

En kuldeperiode er inntrått på nordfronten, og Peipussjøen vil antagelig fryse til. Tyskerne venter derfor russiske angrep over sjøen, og søker derfor å bygge opp en forsvarslinje på vestsiden.

ØSTEN: Britiske styrker fortsetter angrepene på alle fronter i Burma. Nytt terreng er vunnet. Samtidig fortsetter kineserne sin fremrykning i Nord-Burma.

Amerikanske fly med baser i Kina har angrepet japanske skip utenfor den kinesiske kyst, og senket 2 av dem; et på 2700 t. og et på 1200. To jernbanebruer i Indo-Kina ble også ødelagt.

Fra Stillehavet meldes om nye angrep mot jap. baser. Rabaul er bombet av store styrker amerikanske bombefly. Det ble gjort stor-skade på militære anlegg og skip på havnen. Et bensinskip eksploderte.

Korset i den østlige del av Karolinene har også blitt bombet.

STOCKHOLM: I forbindelse med fredstryktene om Finland, meldes det at den svenske ambassadeur i Moskva har ankommet til Stockholm. Det anses som sannsynlig at han bragte med de russiske krav til Finland.

Paasikivi er vendt tilbake til Finland, antagelig for å avlegge rapport til regjeringen.

NORGE:

Ny exportvare: Vi har lenge merket at tyskerne forsøker å utvide vår export, og "blåtrikker" er i det siste blitt svært i skuddet. Fredag og lørdag forlot "Else A. Russ" av Trondheim, og en annen båt Oslo havn, med "blåtrikker"-som dekkslast.

Da de tyske myndigheter for en tid siden hendte seg til dirk. Kielland med forespørsel til Oslo Sporveier om de kunne avse trikker til de bombede byer i Tyskland, stilte Kielland seg meget velvillig til dette. Denne popularitetsjeger, som forgyves har forsøkt å innye seg hos Oslo-publikum, forstår at han må se seg om etter nye jaktmarker. Men her regner han nok feil, han har gitt fanden lillafingeren, og Oslo-publikum vil snart få merke på skosålene at hånden er fulgt etter.

Krigen mot Japan: De første allierte motangrep i Stillehavet, skjedde etter stort sett samme mønster som på de øvrige fronter. Man søkte å drive jap. tilbake meter for meter, og øy for øy. De lange sårbar forsyningslinjer over havet, og det ufrankomelige terreng viste snart at med denne framgangsmåten ville det ta år å nå målet. De store materiell- og personaltap ved anrepet mot Guadalcanar, og framrykkningen fra Port-Moresby, mot Lae og Salamanna, ble de avgjørende bevis for at annen taktikk måtte nyttes.

De allierte regner med at jap. trenger opptil 20 mill. brt.reg. tonn for transportene mellom Japan og de erobrede øyer. De disponerer antagelig bare en tredjedel av dette. Den mest overhengende trussel for jap. er derfor tonnasjemangel.

De alliertes offensiv mot jap. forbindelser, ble innledet med angrepene mot Gilbert- og Marshalløyene. På Marshalløyene får de allierte den ypperlige fløttestasjonen Kwajalein, og flyplassen Roi. Det neste hoppet er fra Marshallgruppen til Karolinene. Hovedstøttepunktet der, Trukøya ligger 170 mil fra flyplassen Roi. Dette spranget er så stort at det ikke kan gjøres uten store forberedelser! Kanskje blir det nødvendig først å erobre mindre øyer som ligger imellom. Men med en alliert base på Trukøya, vil en dyp kile være kjørt inn i det jap. støttepunktsystem. Videre er det sannsynlig at de allierte vil angripe Mariannene nord for Karolinene, "bare" 200 mil fra de jap. øyer. Fra Karolinene kan de jap. sjøforbindelsen angripes på det mest utsatte sted mellom Filipinene og de jap. øyer. Hvis de allierte driver denne kilen inn i den jap. forsvarsring, vil Japans forbindelse med øyene i sør være meget utsatt og øyene vil kanskje kunne sultes ut.

Mot lysere tider: Doenitz sa i en tale han holdt for en tid siden: "Det er den tyske flåtes første oppgave å holde havene åpne for tysk handel!"

I hvilken grad tyskerne har nådd dette mål vet vi. I krigens første år var det nok en del tyske skip som slapp gjennom blokadene, men etter hvert som stadig nye områder er blitt trukket inn i krigen er også nettet blitt mere finmasket. Det er så godt som ingen av de ensomme tyske blokadebrytere som greier å lure seg igjennom nå. Men hvorfor våger tyskerne fremdeles sin knappe tonnasje i dette hasardiøse foret gende? Det lille de få skipene som vender hjem kan bringe med seg, har vel ingen betydning for den store tyske husholdning? Jo, Selv små kvanta av tinn, vegetabiliske oljer, råull, kinin, og framfor alt wolfram, som kan anvendes i samme øyemed som magnan, har betydning.

Kampen i Kiscaya var en del av samme slaget som stormen på Nankopol, slaget mot Tysklands stålindustri.

I vinter har mange tyske skip, lastet med varer til Japan, ligget klar i Sydfranske og Atlanterhavshavner i håp om å få sneket seg ut. Noen har også forsøkt seg, men de har ikke kommet langt før marinen eller fly fra ksytkommandoen har vært over dem. Men de fleste ligger ennå i sine trygge havner, men sjangsene for å slippe ut blir mindre for hver dag, eller natt er riktigere å si. De lange vinter netter er blokadebryternes eneste sjangse.

Men det er ikke bare for blokadebryternes skyld at Doenitz må beklage at vi går "mot lysere tider", han kunne trenge nattemørket til å Børe Tirpitz mot sud til reparasjonsverksted i Kiel eller Gdynia. Det er 5 mnd. siden Tirpitz ble skadet og ennå ligger slagskipet i Altafjord. I flere uker har det hatt et reparasjonskip ved siden, men all skaden kan sikkert ikke utbedres før skipet kommer i dokk for å bli dökksatt må Tirpitz til Tyskland, og ådags den norske kyst vil skipet kunne angripes av allierte fly- og sjøstridskrefter. Doenitz har altså valget mellom å la Tirpitz ruste i Altafjord, eller å ta risken på å føre den hjem, en risk som blir større dag for dag. Om Tirpitz ble senket, ville det være en katastrofe for Tyskland; den siste rest av den tyske marines prestisje ville være tapt.

Send dette blad videre til venner og bekjente, men husk: Det er ikke bare cuislinger og stripebe som er farlige. Løsmunnede, såkalt gode jøssinger kan være til mere skade for vår sak, enn den mest hårdkorte angiver.